

[Ministeren for offentlige arbejder]

stancefremføre fjernsynsprogrammer fra udlandet, bl.a. svensk og vesttysk fjernsyn. En sådan langdistancefremføring er intet teknisk problem, men § 3 i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed har hindret dette. Regeringen ønsker dette forhold ændret, ligesom regeringen ønsker, at der skal være mulighed for at se programmer, der sendes via kommunikationssatellitter, såfremt dette sker på en måde, der er forenelig med den almindelige telekommunikation.

Et øget udbud af fjernsynsprogrammer i Danmark må antages at indebære, at antallet af brugere af fællesantenneanlæg vil stige i de nærmeste år, og at bestående anlæg i vidt omfang må ombygges for at kunne fordele flere programmer.

For at sikre, at de totale investeringer på dette område sker på en samfundsmæssigt bedømt hensigtsmæssig måde, må man foretage en samlet vurdering.

Når det drejer sig om TV-programmer, der sendes via kommunikationssatellitter, bør modtagning som anbefalet af mediekommisionens flertal ske ved centralt placerede jordstationer, der oprettes og drives af post- og telegrafvæsenet. Internationale aftaler baseret på tekniske forhold tilsiger klart dette.

Langdistancefremføring af fjernsynsprogrammer vil også være en opgave, som regeringen finder skal løses inden for det offentlige telenet.

For hovednettets vedkommende vil man altså basere sig på det offentlige telenet. Både radiokæder og lyslederkabler vil blive anvendt, idet der må foretages en konkret afvejning af tidsmæssige, økonomiske, tekniske og sikkerhedsmæssige forhold.

Man må imidlertid være opmærksom på, at et bredbåndsnat også kan afvikle højhastigheds dataforbindelser og overføre levende billeder i to retninger, hvilket allerede nu kan være af betydning for erhvervslivet og den offentlige sektor. Selv om dette behov ikke separat økonomisk kan bære en netudbygning, er det naturligvis af betydelig værdi, at mulighederne skabes.

Som tidligere nævnt vil radio/TV-satellitterne formentlig fra midten af 1980'erne begynde at udsende programmer. Disse signaler rundspredes til almenheden og vil til sin tid kunne nedtages af den enkelte husstand eller det enkelte fællesantenneanlæg. En anden mulighed er imidlertid at lade televirk-

somhederne foretage en mere centraliseret modtagelse af disse programmer. I dette tilfælde baserer man sig på centralt placerede jordstationer, hvorfra signalerne videreføres i et bredbåndsnat, som også vil kunne transportere de traditionelle, smalbandede teletjenester.

Ved televirksomhederne forstås her post- og telegrafvæsenet og telefonselskaberne under ét.

Situationen er derfor den, at televirksomhederne allerede nu må planlægge og anlægsmæssigt begynde, hvis de i rimelig udstrækning skal kunne dække det transmissionsbehov, som langdistancefremføringen og de kommende satellitter vil fremkalde. Det aktuelle økonomiske grundlag for en sådan aktivitet vil være langdistancefremføringen af udenlandsk fjernsyn.

Til en stillingtagen til denne situation har mediekommisionen ydet et meget værdifuldt bidrag. Kommissionens vurdering kan sammenfattes således:

- a) Det er ikke realistisk som et kortsigtet mål at bygge et integreret bredbåndsnat helt ud til abonnenterne. Man må gå succesivt frem og med henblik på udviklingen af et kommende landsdækkende bredbåndsnat hurtigt skabe de nødvendige forudsætninger for etablering af et såkaldt hybridnat, et blandingsnat, der dels bygger på televirksomhedernes overordnede nat, dels forudsætter en vis styring af udviklingen af fællesantenneanlæggene, dels endelig overlader det til televirksomhederne at anlægge den mellemliggende netdel – fordelingsnettene.
- b) Et flertal af kommissionen går ind for, at langdistancefremføring af nabolandenes fjernsynsprogrammer skal være tilladt.

Regeringen kan helt tilslutte sig mediekommisionens bedømmelse både med hensyn til de realistiske muligheder for en netudbygning hen mod en bredbåndsdækning og med hensyn til en udvidet adgang til fordeling af udenlandske fjernsyn. Det er samtidig for regeringen af afgørende betydning, at man fra den meget bredt sammensatte mediekommision har en klar tilkendegivelse om, at man ved at følge de angivne retningslinier for netudbygningen ikke vil foregribe vigtige mediepolitiske afgørelser.